

Stella met haar pleegkinderen

door NANNIE VAN WEHL

(Voor de Kleintjes)

Zie pagina 2
van Omslag.

BOER Vroeg-in-de-wei heeft een mooie boerderij met groote stallen vol koeien en paarden, met heele rijen hokken waarin de knorrende varkens tevreden leven en dik worden. De schapen loopen buiten op het land; hij heeft zelfs een ezel, maar kippen heeft de boer niet.

„Want,” zegt hij, „als je kippen hebt, dan krijg je kuikens, en er zijn hier in de sloot langs de varkenshokken veel te veel ratten. Die zouden dat aardige kleine goed weghalen.”

Boer Vroeg-in-de-wei heeft een kleinzoontje, waar hij veel van houdt. Maar dat jongetje, Karel-tje heet hij, woont in de stad. Vaak spant de boer zijn paard voor het wagentje met de zwarte kap, hij vraagt aan de boerin of zij meegaat en daar rijden ze samen naar de stad, naar hun dochter toe en hebben veel plezier in Karel-tje. Soms nemen ze Moeder en het jongetje mee om een paar dagen bij Grootvader en Grootmoeder op de boerderij te logeeren. Dat vindt Karel-tje heerlijk! Daar kan hij zoo fijn rondloopen en spelen en er is altijd zooveel te zien. O! véél meer dan in de straat, waar hij woont.

Op een mooien voorjaarsdag zei Boer Vroeg-in-de-wei tegen de boerin: „Moeder, rij je mee? Dan gaan we vragen, of Dina met haar man en Karel-tje hier met Paschen komen logeeren.”

Nu, dat vond Moeder een prachtig plan. Vlug maakte ze zich klaar en daar reed het mooiste karretje van den boer naar de stad toe. Grootvader en Grootmoeder gezellig naast elkaar op de vóórbank. Grootvader de leidsels in de eene, de zweep in de andere hand. Maar die zweep gaat maar mee, omdat dat mooi staat. Want de brave Bles heeft geen zweep noodig; die weet den weg, loopt net hard genoeg en houdt al uit zichzelf bij Karel-tjes huis stil.

Grootvader nam Karel-tje op de knie en zei:

„Zeg, ventje, zou je wel met Moeder en Vader bij Opa en Oma willen komen, als 't Paschen is?”

Nu, dat begrijp je. Karel-tje juichte van plezier. Hij klapte in zijn handjes en riep: „Maar krijg ik dan van Opa een Paaschei?”

Grootvader lachte eens tegen Moeder Dina. „Eén Paaschei? We zullen ze voor je verstoppen in den tuin, zooals we vroeger deden, toen je Moeder klein was. En dan mag je ze zoeken!”

„O! dat's leuk! dat's leuk! gierde Karel-tje. En toen vroeg hij:

„Maar Opa, hoe kom je aan die eieren? Je hebt niet eens kippen.”

„Neen neen!” lachte Grootvader. „Maar daar weet ik wel wat op! Maak je maar niet ongerust! Eieren zullen er zijn, een heeleboel!”

„Opa!” vleide Karel-tje. „Ik wou ook zoo graag een kuikentje hebben, zoo'n lief klein kuikentje als er nu in de winkels staan, zóó snoezig klein is 't.” En hij wees met zijn handjes, hóé klein.

Wat zag Opa er ineens vroolijk uit. Hij kreeg ook zóó'n mooie inval!

Toen Grootvader en Grootmoeder 's middags wegreden, zei Grootvader:

„We gaan eerst nog even naar boer van Vliet, die heeft zooveel kuikens uit de broedmachine, ik ga vier kuikens koopen voor Karel-tje.”

„Maar man!” zei Grootmoeder verbaasd. „En je wou nooit kuikens, omdat je zoo bang bent voor de ratten!”

„Neen,” zei Grootvader. „Maar ik weet er wat op. Ik heb weleens gehoord, dat je een hond kan africhten om op kuikens te passen. Tenminste, als het er niet al te veel zijn. Onze Stella is zoo'n trouw, leerzaam beest. Als ik nu zoo dadelijk de kuikens koop, vier, voor ieder jaar van Karel-tje één, en er dadelijk Stella op laat passen, dan is ze dat net gewend tegen Paschen en dan zal je eens zien, wat een pret Karel-tje zal hebben!”

Boer Van Vliet verkocht zijn kuikens graag. Toen boer Vroeg-in-de-wei hem van het plan met Stella vertelde, moest hij hartelijk lachen. Maar hij vond het een mooi plan.

„Dat komt goed uit!” zei hij. „Want kuikens uit de broedmachine hebben toch eigenlijk geen Moeder, en nu kan Stella hun Moeder zijn. Ik kom eens bij je kijken, of het lukt.”

Nu, en het lukte! Stella begreep dadelijk, wat er van haar gevraagd werd. Het prachtige groote beest liet niet één van de snoeperige gele kleintjes uit haar oogen gaan. 's Nachts gingen ze mee in Stella's hok en hadden het dan in haar dikke vacht net zoo lekker warm als in de broedmachine, of als andere kuikentjes onder de kloekhen.

Wat was die Karel-tje blij, toen hij de vier kuikentjes zag! Ze zaten net allemaal prachtig bovenop Stella, die alles geduldig toeliet. Karel-tje had haast geen tijd om eieren te gaan zoeken. Hij was niet weg te krijgen van Stella en de kuikentjes!

Eindelijk ging hij toch den tuin in, aan 't zoeken. Stella en de vier kuikentjes gingen met hem mee. Stella knipte telkens even van de schrik met haar groote oogen, als Karel-tje weer gierde van de pret, omdat hij alweer een mooi gekleurd ei had! En de kuikentjes trippelden vlak bij Karel-tjes handjes, als hij de eieren oprapte.

Wat had Grootvader nu toch een mooie Paasch-verrassing bedacht! Gekleurde eieren, en vier *echte* kuikentjes.